

"Kur'ân-ı Hakîm'de peygamberlere en mühim ihsanın mağfiret olduğunu gösteriyor ve onları istiğfar etmeye davet ediyor." cümlesini, peygamberlerin günahsız oldukları halde istiğfar etmelerini açıklar mısınız? En büyük ihsan neden istiğfardır?

"İşte, bunun içindir ki, Cenâb-ı Hak'ın Gafûr, Rahîm gibi iki ismi, tecellî-i âzamla ehl-i imana teveccüh ediyor. Ve Kur'ân-ı Hakîmde peygamberlere en mühim ihsanı mağfiret olduğunu gösteriyor ve onları istiğfar etmeye davet ediyor."(1)

Bu paragrafı iki farklı şekilde değerlendirmek mümkün:

Birincisi: Bu ifade peygamberlerin şahsında insanlığa hitap ediyor. Yani Allah, peygamberlere şöyle hitap etmiş gibidir: "Kullarıma söyle, onlar çoğu zaman günah ve gaflet içindeler. Onlara en büyük ihsanım mağfiret ve aftır. Bu sebeple samimi bir şekilde çok tövbe ve istiğfar etsinler."

Üstadımız bu hususu hulasa olarak şöyle ifade etmiştir:

"Sûrenin başı -hakikî günahlardan mağfiret değil; çünkü ismet var, günah yok- belki makam-ı nübüvvetle lâıyk bir mânâ ile Peygambere müjde-i mağfiret ve âhîrinde sahabelere mağfiret ile müjde etmekle, o imaya bir letâfet daha katar."(2)

İkincisi: Mağfiret peygamberler hakkında şu manadadır: Onlar manevî terakki ve kemalat yolunda bir üst makama çıktıklarında bir alt makamdaki halleri için istiğfar ederler. Hazreti Peygamber (asm)'in günde yüz defa tövbe etmesini tasavvuf âlimleri, onun manevî terakkisi ile bir önceki makamını kâfi görmeyip, tövbe ve istiğfar ettiğini ifade etmişlerdir.

Gafletin çok dereceleri var, küfür mutlak bir gaflet olduğu gibi ibadetlerdeki noksanlıklar da bir gaflettir. Bu yüzden gaflet sadece küfür ve fîsk ile sınırlı değildir. Marifetin zirvesinde olan asfiyalar bile gafletten şikâyet edip o hallerine tövbe etmişler.

Hatta Allah'ın kemalini hakkıyla idrak etme noktasında, bütün mahlûkat peygamberler de dâhil, hepsi mutlak bir gaflet içindedir. Nitekim akıl ve marifette en ileri, esmâ-i İlâhîyenin en mükemmel aynası, saltanat-ı ilâhiyenin en büyük dellalı olan Habib-i Kibriya Efendimiz (asm.), miraç vasıtasıyla ferşten arşa yükseldi, yedi kat semayı geçerek Sidret-ül Muntehaya ve Kab-ı Kavseyne, yani imkân ve vücub arası olan ilâhi visalin en mahrem bucağına erişti, cenneti ve cehennemi gördü, sonsuz sırlara vakıf oldu, oradaki harika eserleri ve nice âlemleri okudu, buna rağmen **“Subhâneke maarefnake hakkamarifetike ya maruf”** (Seni noksan sıfatlardan tenzih ederim. Ben seni tam bir marifetle bilemedim) diyerek acziyetini ifade etti.

Dipnotlar

(1) [Lem'alar, On Üçüncü Lem'a.](#)

(2) a.g.e.